

"Ondartza"ko belarra

Hondarribia, 23. zk., 1988-07/08: 11.

Ez dakit irakurlea "Ondartza" futbol-zelaiko belarrarekin gertatzen denaz ohartu den.

Ez da mirakulua, baina ia-ia.

Futbolaren denboraldi ofiziala amaitzen denean ditu zelai honek zauri larrienak agerian. Gerratearen ondoren herrietan geratzen direnen antzekoak. Odola eta arima aparte. Futbol-zelaietan han-hemenkako urraduraz gainera, eta batez ere, nabarmenak dira soilune nagusiak: atezainen bi lekuetan eta zelaiaren erdigunean. Jakina denez, batetik. atezainen urduritasuna gehien bota-takoez adierazten delako, eta baita golaren bila sortzen diren gatazka larrienak ataburuaren azpian eta atarian borrokatzen direlako ere; eta, bestalde, erdigunea, jokoan ari diren bi taldeen "no man's land"en antzeko zerbait denez gero, bai alde bateko

eta baita bestekoaren erasoak zelai erditik bultzatzen direlako.

Zeu futbol-zalea bazara, ikusi dituzu joko politak eta itsusiak; hutsa franko ere bai gol eder bat ikus ahal izan duzun arte; entzun dituzu gainera arbitroaren txistu justuak, zure taldekoaren alde doazenak, eta aurka doazelako justuak ez direnak ere; egoera hauetan ez da mirakulu beltzez jantzita dabilen epaileari hitz gordinak esaten entzutea. Edo norberak, ustekabean!, honen ama gaisoa aipatzea ere..., nolabaiteko legezko denez futboleant.

Baina bada norbait, edo norbaitzu gutxi batzu, gertakizun hauen gainetik futbol-zelaiko belarraz biziki kezkatuak sufritzen daudenak ere!

Gutxienez bi badira neuk aipa dudan egiazko mirakuloaren egileak.

Ez ditut ezagutzen, baina hor daude sufritzen.

Eta partidua amaitzen denean, poztuko dira hondarribiarren garaipenaz, irabazten badute, eta minduko ditu porrotak, hala suertatzen bada, baina horrez gain "Ondarribi" futbol-zelaiak ordu t'erdian jasan dituen kalteak dituzte batez ere buruan, nola senda dezazketen.

Eta etortzen zaie beraiei jokatzeko garaia!

Irabazi eta galdu diren puntuen memoria joan da; hauek eragindako minak eta poxak ere... Baina belazean gelditu denak arduratzen ditu zelaiaren sendagileak: zer hazi berrerein, zer sendagai berri probatu...

Orain gutxi hasi da "Ondartza"ko arduradunentzat bere denboraldia. Isilekoa, publikorik gabekoa. Eta uste izango dute, behar bada, egiten ari direnaz ez dela inor ohartzeko. Baina ez da hala. Orain astebete erdiguneko zauriak sendatzeko eman zizkien kolorezko igurtzi batzu, bat gorria, belauneko urratuak sendatzeko ematen den merkromina antzeko zerbait, eta bestea, karea bezain zuria. Askoz ikusi du belazea gozatzeko egin den sendadura horren ondorea alanbradaren bestaldetik.

Euria eta eguzkia dituzte horrelako lanak lagun, eta meteorologiko parteak arretaz entzuten imajinatu ditut sendagileak.

Eguzkiaren beroak eta euriaren hezedurak mundua mundu denetik sortzen ari den biziak lagun, soiluneak apur bat orlegitu dira dagoeneko; orlegiak ez dira berdinak: irten berria den belartxo argiagoa da, eta biharamunerako berdintzeko bidean abiatua; orain, soiluneak eta urradurak orlegien ñabardurak dira gizonaren arretak eta maitasunak lortutako mirariaren lekuko.

Bada oraindik arreta, kontu eta ardura honekin lan egiten duen pertsonik.

Ez dakit jendea fruitu honetaz merezi adina konturatzen den.

Neuk nire eskerrak eman nahi dizkiet hemendik.

Honez kanpo, Hondarribian badira beste ardura txalogarriak, San Markos parkean egin dena, esate baterako, eta beste... Ezin aipatu gabe utzi, badela halere Hondarribia ederrean arreta merezi duten beste lorategi eta parketxo abandonaturik, ur geldien lirdinga kiratsurik, norbaiten arduraren zai.

Badakigu aipatutako mirariak ez direla inon egunerokoak izaten.

Horregatik ekarri izan nahi dugu gaurkoa honera.